

[Finansministeren.]

er optaget bevillinger til støtte for landbruget efter 1. juli 1963, bortset fra lettelserne i ejendomsbeskatningen, og at der ej heller er optaget bevillinger til nye udgiftslove eller til lønstigninger o. lign. ud over pristalsreguleringen på grundlag af det kommende januarpristal.

Det ærede medlem hr. Thestrup satte bl. a. et spørgsmålstegn ved, om de reserver, der var opført til dækning af tillægsbevillinger, var tilstrækkelige, og nævnte her et beløb på 100 mill. kr. Den ærede ordfører synes at have overset, at der ud over den nævnte reservepost på forslagets § 22 tillige på § 27 er hensat 60 mill. kr. og på § 30 75 mill. kr. til imødegåelse af tillægsbevillinger. De samlede reserver hertil er således 235 mill. kr.

Når den ærede ordfører i fortsættelse heraf henviser til de store overskridelser i indeværende år i forhold til den gældende finanslov og deraf udleder, at de nævnte tillægsbevillingsreserver næppe er tilstrækkelige, så har den ærede ordfører jo netop set bort fra det, jeg lige nævnte, nemlig at forslagets tal er mere realistiske end den gældende finanslovs. Vi har jo netop søgt i de enkelte udgiftsposter at afsætte plads til de forventede stigninger.

Det var, så vidt jeg kunne høre, også den ærede konservative ordfører, som stærkest rejste tvivl om, at forslaget i tilstrækkelig grad fremviste vidnesbyrd om sparevilje. Den ærede ordfører søgte at sandsynliggøre dette gennem fremdragelse af visse eksempler. Enkelte af mine kolleger vil senere gøre bemærkninger til nogle af disse eksempler. Et par andre vil jeg gerne kommentere, da det er magtpåliggende for mig at fremhæve regeringens vilje til at holde igen. Det udelukker naturligvis ikke, at vi kan have forskellige opfattelser af en og anden udgiftspost, og heller ikke, at et og andet kan være sluppet med, som vi senere kan enes om at stryge. I det hele hilser jeg en kritisk gennemgang af finanslovsforslaget velkommen og medvirker gerne hertil. Men jeg tror, man skal være forsigtig med ud fra en diskussion om visse enkeltposter at drage nogen slutning om, at regeringen blot har ladet stå til. Jeg ved i hvert fald, at en sådan slutning vil blive følt bittert af samtlige ministre. Der er ikke én af mine kolle-

ger, som ikke har måttet resignere over for større eller mindre opgaver, de gerne ville have løst, og som de opfattede som påtrængende opgaver, men som alligevel gled ud ved den finkæmning, som er foretaget.

Den ærede konservative ordfører kan ikke se nogen sparelinje i 2 bevillinger vedrørende henholdsvis egnsudviklingsrådet og tilskud til det sociale boligbyggeri.

Om bevillingen til tilskud og projekteringer under egnsudviklingsrådet fastsattes i den første egnsudviklingslov, at den skulle udgøre 5 mill. kr. årlig. De faktisk udbetalte beløb udgjorde godt 2 mill. kr. i hvert af finansårene 1959-60 og 1960-61. I 1961-62 udgjorde beløbet 143.000 kr. I den nugældende egnsudviklingslov er der fastsat en ramme på 100 mill. kr. årlig til statslån og garantier, medens tilskudsbeløbet skal fastsættes på de årlige finanslove. Handelsministeriet har fundet det ønskeligt at opretholde rammen for disse tilskud uændret.

Deri ligger ikke, at hele beløbet nødvendigvis bliver brugt, men selv om det skulle ske, kan jeg ikke se, at man på forhånd kan tale om unødvendige udgifter eller manglende sparevilje, når man tager samtlige foreliggende omstændigheder i betragtning.

For det første er vi netop i dag ved et spørgsmål i folketingets spørgetid af den ærede ordførers partifælle, det ærede medlem hr. Asger Jensen, og arbejds- og socialministerens svar herpå blevet mindet om, at begrebet arbejdsløshedsøer stadig eksisterer. Dernæst må vi jo regne med muligheden af Danmarks indtræden i det europæiske fællesmarked, hvilket gør spørgsmålet om dansk industris udvikling og dens rette spredning ud over landet endnu mere påtrængende, og jeg kan ikke se noget urimeligt eller ødselt i, at staten inden for den beskudne ramme, der her er tale om, yder sin bistand til undersøgelser og projekteringer. Endelig må man nok i betragtning af, at industrien på få år har tredoblet sine investeringer — fra 500 til 1.500 mill. kr. årlig — virkelig spørge, om vi ikke af vore fælles midler skulle have råd til at sætte et så relativt beskeden beløb ind på den bistand, det her drejer sig om. Jeg synes, at den ærede ordførers fremdragen af denne bevilling næsten vidner om svigtende sans for proportioner — og vel også